

Ordføreren (Marott): Jeg maa paa det bestemteste protestere imod, at det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) skulde have protesteret imod at blive anført som Medforslagsstiller. Det ærede Medlem har ikke gjort nogen som helst Indsigelse mod den Affattelse af Ændringsforslaget, her foreligger. Dette fremgaar ogsaa noksom deraf, at det ærede Medlem ikke straks, første Gang han her havde Ordet, tog Afstand fra Ændringsforslaget. Først efter at det ærede Medlem her er blevet kritiseret for sin mærkelige Stilling i hele denne Sag, staar han op og søger paa denne meget uparlamentariske Maade at knibe udenom et Ændringsforslag, som han staar som Medforslagsstiller af. Det ærede Medlem maa ikke have Begreb om parlamentarisk Skik, naar han kan optræde paa den Maade

Formanden: Folketingsmanden fra Ærø (Sporon-Fiedler) er ikke optraadt paa nogen uparlamentarisk Maade.

Ordføreren (Marott): Saaledes er altsaa Formandens Afgørelse, og den maa jeg bøje mig for, selv om jeg ikke kan tiltræde den.

I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem (Sporon-Fiedler), at han ikke saadan paa Dyrebeskyttelsens Vegne kan staa op og slaa sig selv til Ridder som den, der standhaftig er mod de stillede Ændringsforslag — til Trods for, at han er iblandt Forslagsstillerne —, idet vi andre, som har tiltraadt disse Ændringsforslag — som det ogsaa er blevet anført —, heller ikke er tilfredse dermed. Vi har tiltraadt dem for overhovedet at faa noget ud af Loven og i den Erkendelse, at det Lovforslag, som vi efter disse Ændrings Vedtagelse bliver i Stand til at sende op til Landstinget, i Virkeligheden, naar det bliver ophøjet til Lov, vil være en udmærket god Begyndelse til en fornuftig Dyrebeskyttelse her i Danmark. Vi er, som sagt, heller ikke tilfredse med disse Ændringer, men vi har af de anførte Grunde bøjet os.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) talte i meget billedrige Vendinger om den fede Høne, der saaledes var blevet plukket. Jeg skal indrømme, at der i Aarenes Løb er røget en Del Fjer i Lyset, men vi har heller aldrig tænkt os, at vi skulde faa den fede Høne fuldstændig uskadt gennem Rigsdagens Skærsild. Imidlertid, der er dog blevet saa meget tilbage paa denne plukkede Høne, at det ærede Medlem ikke

vil have noget med den at gøre, og det er for mig et Bevis paa, at den alligevel ikke er saa lidt værd. For øvrigt er det ikke med vor Villie, at der er blevet plukket en Del Fjer af den. Det maa vi takke netop saadanne Mænd for som det ærede Medlem fra Sæby. Det er den Modstand, der er gjort af ham, der i væsentlig Grad har bidraget til, at vi ikke i Øjeblikket kommer videre med Dyrebeskyttelsen, end vi gør. Men jeg kan trøste det ærede Medlem med, at denne oprindelig saa fede og gode Høne sikkert efterhaanden vil faa alle sine Fjer igen. Det oprindelig fra privat Side her i Folketinget foreslaaede Lovforslag var Maalet for Dyrebeskyttelsen, det var Flaget, som hejstes for første Gang her paa Rigsdagen, og det Flag er ikke strøget, fordi vi af taktiske Grunde gaar ind paa at reducere Lovforslaget, nemlig for derved at faa det ophøjet til Lov. Denne Begyndelse vil netop i høj Grad bidrage til, at der bliver Forstaaelse ude i Befolkningen af Nødvendigheden af at gaa videre paa Dyrebeskyttelsesomraadet, og saa vil, som sagt, den fede Høne efterhaanden faa alle sine Fjer igen.

Om Mælketænderne behøver jeg ikke at udtale mig, det har det ærede mere sagkyndige Medlem fra Aars (Lillelund) allerede gjort. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der ogsaa laa en Beskyttelse for Dyret i denne Bestemmelse, idet en Hest er daarlig tjent med at skulle gaa for at være et Aar ældre, end den er, og derved blive sat til mere haardt Arbejde, end man ellers vilde sætte den til. Der er ogsaa en anden Ting, som det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) bør huske paa, nemlig at det ikke er morsomt for saadan en Hest at faa en fuldstændig frisk Tand trukket ud med en eller anden grov Jerntang. At faa friske Tænder trukket ud plejer Mennesker ikke at trage efter, og derfor skal vi heller ikke tillade det overfor Dyrene. Der er altsaa paa forskellig Maade et Værn for Dyrene i denne Bestemmelse, men ganske vist ogsaa for Mennesker, idet man derved forhindrer en Sælger i at vildlede en Køber ved en Hestehandel.

Maa jeg saa blot endnu sige til det ærede Medlem fra Sæby, som gjorde gældende, at vi ikke ved Lov kan forhindre, at Mennesker er onde og vil ondt mod Dyr, at den Betragtning kan jeg aldeles ikke tiltræde. Der er mange Omraader, hvor vi ved Lov forhindrer Mennesker i at være onde, og mange Omraader, hvor